

Sygn. akt **IV Cz 226/13**

POSTANOWIENIE

Dnia 9 maja 2013 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku, IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO **Mariusz Struski**

Sędziowie: SSO **Dorota Curzydło**, **Andrzej Jastrzębski** (spr)

po rozpoznaniu w dniu 9 maja 2013 roku na posiedzeniu niejawnym sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzycieli: **H. R., Przedsiębiorstwa Usługowo-Handlowego (...) spółki z o.o. w M., Banku Spółdzielczego w B., M. U., (...) spółki z o.o. w P., Przedsiębiorstwa Produkcyjno Handlowego (...) spółki jawnej J. H. oraz Z. D. w S., Przedsiębiorstwa (...) S.A. w O., Funduszu (...) spółki z o.o. w W., (...) spółki z o.o. w G., M. W., (...) S.A. w W., (...) spółki z o.o. w W., (...) spółki jawnej we W., (...) spółki jawnej we W.**

z udziałem:

uczestników postępowania:

Gminy U. i Agencji Nieruchomości Rolnych w W.,

nabywcy **M. S.**

dłużnika **K. (...) B.**

w sprawie nadzoru nad egzekucją z nieruchomości

na skutek zażalenia **dłużnika K. (...) B.**

od postanowienia **Sądu Rejonowego w Bytowie** z dnia 26 października 2012 r., sygn. akt **I Co 386/11**

postanawia:

1. **oddalić zażalenie co do rozstrzygnięcia w pkt 1 postanowienia,**
2. **odrzuć zażalenie co do rozstrzygnięcia w pkt 2 postanowienia.**

Sygn. akt IV Cz 226/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 26.10. 2012 roku Sąd Rejonowy w Bytowie w pkt 1 sprostował omyłkę pisarską w treści uzasadnienia swego postanowienia z dnia 30.08.2012 r., zaś w pkt 2 odrzucił wniosek dłużniczki w przedmiocie przywrócenia terminu do uzupełnienia braków formalnych zażalenia z dnia 4.07.2012 r.

Rozstrzygnięcie co do pkt 1 sad I instancji uzasadnił błędem rachunkowym co do obliczenia dat doręczeń i treścią art. 350 kpc, zaś co do rozstrzygnięcia zawartego w pkt 2 postanowienia sąd I instancji wskazał, z powołaniem się na treść art. 168 kpc

Na powyższe postanowienie zażalenie złożyła dłużniczka K. (...) B. argumentując, że sad nie był uprawnionym do prostowania oczywistej omyłki rachunkowej w treści uzasadnienia postanowienia, bowiem związany jest treścią

postanowienia końcowego i nie może go modyfikować, zaś w przedmiocie oddalenia jej wniosku o przywrócenie terminu do złożenia zażalenia podtrzymała argumentację, że uprawnionym pozostaje jej stanowisko, że choroba podczas jej pobytu w H. usprawiedliwia niedokonanie czynności o przywrócenie których wniosła.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odnosząc się do zażalenia na rozstrzygnięcie zawarte w treści pkt 1 postanowienia uchodzi z pola widzenia skarżącej dłużniczki, że sprostowanie w rozumieniu art. 350 kpc możliwym jest z urzędu na każdym etapie postępowania, byle tylko nie prowadziło do zmiany rozstrzygnięcia. (patrz postanowienie Sądu Najwyższego w sprawie III CZ 92/04 z dnia 28.10.2004 r. LEX nr 602720 - W drodze sprostowania orzeczenia nie można dokonywać zmian w jego merytorycznej treści) Tym samym bacząc że treść sprostowania dotyka uzasadnienia postanowienia nie zaś jego meritum zażalenie w tym zakresie nie może odnieść zamierzonego skutku i z uwagi na powyższe na mocy art. 385 kpc w związku z art. 397 kpc orzeczono jak w pkt 1 postanowienia.

Zażalenie w części dotyczącej punktu 2 zaskarżonego postanowienia, oddalającego wniosek dłużniczki o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków zażalenia, należało odrzucić. Zważyć należy, że katalog postanowień podlegających zaskarżeniu formułuje przepis art. 394 § 1 k.p.c., który dzieli je na postanowienia sądu pierwszej instancji kończące postępowanie w sprawie oraz postanowienia wyliczone w tym przepisie w sposób enumeratywny.

Z uwagi na to, że zaskarżone przez dłużniczkę postanowienie Sądu Rejonowego nie zostało wymienione wprost w przepisie art. 394 § 1 k.p.c., należało zbadać, czy należy ono do kategorii postanowień kończących postępowanie w sprawie.

Postanowienie kończące postępowanie to takie, które kończy całe postępowanie lub zamyka drogę do wydania wyroku, a nie orzeczenie wydane w sprawie wпадkowej, rozstrzyganej w toku postępowania. Takie postanowienie dotyczące kwestii incydentalnej będzie zaskarżalne tylko wtedy, gdy wymienione jest w jednym z punktów § 1 art. 394 k.p.c. Postanowieniami kończącymi postępowanie są np. postanowienia o odrzuceniu pozwu, umorzeniu postępowania lub odrzuceniu apelacji - cechą charakterystyczną tych postanowień jest to, że dalsze postępowanie w sprawie nie może się już toczyć (por. T. Ereciński, Komentarz do art. 394 k.p.c., LexPolonica).

Badając postanowienie z dnia 4.07.2012 r. z punktu widzenia powyższych uwag stwierdzić trzeba, iż postanowienie to nie jest postanowieniem kończącym sprawę. W tym stanie rzeczy należało uznać wywiedzione zażalenie za niedopuszczalne, a w konsekwencji podlegające odrzuceniu w trybie przepisu art. 373 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. przy zastosowaniu art. 13 § 2 k.p.c., wobec czego orzeczono jak w pkt 1 postanowienia.

Marginalnie wskazać należy, że stosownie do art. 169 § 3 kpc równocześnie z wnioskiem strona powinna dokonać czynności procesowej, a sąd nie może przystąpić do rozpoznania wniosku o przywrócenie terminu dotkniętego brakiem, polegającym na niedokonaniu określonej czynności procesowej.

Wniesione do sądu pismo z wnioskiem o przywrócenie terminu wszczyna postępowanie dotyczące przywrócenia terminu do realizacji określonej czynności. Skutek ten może nastąpić dopiero po równoczesnym, jak stanowi art. 169 § 3 kpc, dokonaniu tej właśnie czynności. Wymaganie jednoczesności jest realizowane w praktyce przez łączenie omawianego wniosku i np. środka odwoławczego lub zaskarżenia (zażalenia, apelacji, skargi kasacyjnej) w jednym piśmie procesowym. Pismo procesowe zawierające wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia każdego z wymienionych środków bez równoczesnego wniesienia tego środka stanowi brak formalny, do którego ma zastosowanie art. 130 kpc. Zaniechanie jednoczesnego dokonania czynności procesowej sprawia, że wniosek o przywrócenie terminu dotknięty jest brakiem formalnym wymagającym ingerencji przewodniczącego w trybie przywołanego wyżej przepisu. Na zarządzenie przewodniczącego o zwrocie wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji zażalenie nie przysługuje (uchwała SN z dnia 27 marca 2008 r., III CZP 11/08, OSNC 2009, nr 5, poz. 66). W wypadku zatem zwrotu pisma zakończone zostanie postępowanie w przedmiocie przywrócenia terminu do dokonania objętej wnioskiem czynności procesowej.